

Dr. Marczell Mihály:

ELSŐÁLDOZÁSI (és közös szentáldozási) beszédek

IV. sorozat: alkalmi beszédek

(Általános bevezetés eléje olvasása szükséges: 1. kötet!)

115. kötet

TARTALOMJEGYZÉK

TARTALOMJEGYZÉK	2
Szerkesztői megjegyzések	5
Előszó	5
I. Elsőáldozási beszédvázlatok tematikus csoportjai	5
a) csoport: A szentáldozás alanyi értékelése	5
1. beszéd: Miért jöttünk?	5
2. beszéd: Mit várunk?	6
3. beszéd: Mit kapunk?	6
4. beszéd: Mit viszünk?	6
5. beszéd: Mivé lettünk?	6
6. beszéd: Mivé leszünk?	6
7. beszéd: Hogyan leszünk hűségesek?	6
b) csoport: A szentáldozás tárgyi értékelése	6
1. beszéd: A mi Vendégünk	6
2. beszéd: Az Oltáriszentség lényege	6
3. beszéd: Jézus – az Adakozó	6
4. beszéd: Jézus – az örök Élettársunk	6
5. beszéd: Jézus – az élet Kenyere	6
6. beszéd: Jézus – az állandó Segítőnk	6
7. beszéd: Hűséges Jézus – hűséges gyermek	6
c) csoport: Az első szentáldozás ünnepi keretéből levezethető beszédvázlatok	7
1. beszéd: A fehér ruha	7
2. beszéd: Az ünnepi templom	7
3. beszéd: A jó szülőkkel együtt	7
4. beszéd: Az emlékképünk	7
5. beszéd: Az örökké emlékeztető kép	7
d) csoport: Az első szentáldozás emlékei területéről alkotott beszédvázlatok	7
1. beszéd: A gazdagított lélek	7
2. beszéd: A gondosan őrző lélek	7
3. beszéd: Az égi Vendég köszöntése	7
4. beszéd: Az égi Vendég napi köszöntése	7
5. beszéd: Az égi Vendég gyakori igénylése	7
6. beszéd: Az égi Vendég napi kérdeztése	7
7. beszéd: Az égi Vendég örök imádása	8
e) csoport: Az első szentáldozás jelképes értelmezése: tárgyak és lélekhatások	8
1. beszéd: A lélekkapuk zárása és nyitása	8
2. beszéd: Az égő gyertyaszál	8
3. beszéd: A fehér koszorú	8
4. beszéd: A fehér virágok	8
5. beszéd: Az égre feszülő szemek	8
6. beszéd: Az alázatosan lehajló szemek	8
f) csoport: A lélekünnep érintése	8
1. beszéd: Falunk ünnepei	8
2. beszéd: A család ünnepe	9
3. beszéd: A lélek ünnepe	9
4. beszéd: Az ünnepek sokszorozása	9
5. beszéd: Az ünnepnapok állandósítása	9
g) csoport: „Itt – és otthon” kérdése	9
1. beszéd: Itt – az Úrral	9
2. beszéd: Otthon is – az Úrral	9
3. beszéd: Testvérkéim között	9
4. beszéd: Iskolatársaim között	9

h) csoport: A lélekgyőzelem biztos reménye.....	9
1. beszéd: Jézussal – győzünk	9
2. beszéd: Jézussal – boldogok vagyunk.....	9
3. beszéd: Jézussal – biztosan járunk	9
i) csoport: Az Úr Jézus földi népének örömről	10
1. beszéd: A reánk néző szülői szemek	10
2. beszéd: A reánk néző rokoni szemek	10
j) csoport: Az ég angyalkarának örömnépe.....	10
1. beszéd: Az én őrzőangyalom öröme	10
2. beszéd: Az Urat imádó angyalsereg öröme	10
3. beszéd: Az Istenhez tértek boldogsága.....	10
k) csoport: Az örök élet örömét előzze!	10
1. beszéd: Tiszta a lelkem	10
2. beszéd: Krisztus a Vendégem.....	10
3. beszéd: Krisztus marad örök boldogságom.....	10
a) csoport: Az ifjú szentek életpéldája.....	10
1. beszéd: Szent Tarzicius	11
2. beszéd: Szent Ágnes.....	11
3. beszéd: Szent Alajos	11
b) csoport: A „megerősödött lélek” állandó harca	11
1. beszéd: A törtető élet.....	11
c) csoport: Az „isteni emberek” napi élete	11
d) csoport: Az erényvirágok gondos kertésze	11
e) csoport: A család angyalkája.....	11
f) csoport: Az égiek öröme	11
g) csoport: A „földreszállt angyalok” otthona	11
h) csoport: A derű és öröm birodalmában	11
1. beszéd: A mosolygó szemek.....	11
2. beszéd: A szájsücske mosolya	11
3. beszéd: A mindig derűs arc	11
II. Első szentáldozás napján – a hívek külön miséjén.....	11
1. beszéd: A „kenyérszaporítás”	11
2. beszéd: A „bepillantás”	12
3. beszéd: Mennyi szeretet sugárzik a „Fehér Kenyér”-ből!	12
4. beszéd: Ahol a Szeretet az értelmező.....	12
5. beszéd: Ahol a csend beszél	12
6. beszéd: A tavasz virágai	12
7. beszéd: Fehér szívek	12
8. beszéd: Kenyeret! Kenyeret!	12
9. beszéd: A szeretet sodró ereje.....	13
10. beszéd: Mit látok és mit hiszek?	13
11. beszéd: Nem vagyok kicsi még?.....	13
12. beszéd: Meddig őrzöm az Urat?.....	13
13. beszéd: A kísérő „angyal”	13
14. beszéd: „Engedjétek hozzám a kisdedeket”.....	13
15. beszéd: Az életszentély virágzó kertje	13
16. beszéd: A virágok kehelytárása	13
17. beszéd: Az Úr Jézus szent vágya	13
18. beszéd: Mit adott nekünk az Isten?	13
19. beszéd: Az oltár virágai.....	13
III. Elsőáldozási beszédek	13
1. beszéd: „Kis harangszó...”.....	13
2. beszéd: Történet... következtetés.....	14
3. beszéd: Akikhez az Úr közeledik.....	15
4. beszéd: Hogyan néz Jézuska titeket?.....	15

5. beszéd: Ma ide gyűlt Isten legkisebb népe.....	16
6. beszéd: Az Úr fehér rózsái.....	16
7. beszéd: A „lélekre véső” angyalka.....	18
8. beszéd: Az Isten csengő szava	18
9. beszéd: A fájó térdkalács.....	18
10. beszéd: A gyermekszív zárja... ..	18
IV. Előkészület közös szentáldozásra	18
1. beszéd: A jó Jézussal való találkozás.....	18
2. beszéd: A találkozás módja	18
3. beszéd: Az ember készülődése a találkozásra.....	18
4. beszéd: A lélektisztítás módja.....	19
5. beszéd: A jó Jézuska fogadása.....	19
6. beszéd: A kis Jézuska őrizése és keresése	19
1. beszéd: „Urunkkal lenni – örök életet élni!”	19
2. beszéd: „Hívás... kéznyújtás...”.....	19
1. beszéd: Éhezők	20
2. beszéd: Tegnap és ma.....	21
3. beszéd: A Végtelen felé.....	21
4. beszéd: Az ég harmatozása.....	22

Szerkesztői megjegyzések

„Az Igehirdetés Lexikona” című nagy mű egészére vonatkozó szükséges megjegyzések az **általános bevezetésben** találhatóak.

*

Az egész **IV. Sorozatra** vonatkozik: a kéziratok háborús időkben pusztulást szenvedtek. –A hallgatóság által lejegyzetteknek nagy része a szerző életéből már nem futotta a teljes kidolgozáshoz és osztályozáshoz. –Itt nem is tüntetjük külön fel a kidolgozottság egyik ismert fokát sem még a tartalomjegyzékben sem.

*

Erkölcsei szempontból fontos itt is hangsúlyozni: Dr. Marcell Mihály házassági vonatkozásban az **“élettárs”** szép magyar kifejezést régi: kizárólag **szentségi** házasság értelmében használja!

* * *

Előszó (1954)

Mit kellene tudni az elsőáldozási beszédekről, ötletekről és ajánlott beszédtetelekről, melyek akkor fejtendő ki, amikor látogatóba mennek a kis gyermekek az Úrhoz, hogy Ő is látogató Vendégük legyen a csodás Kenyérosztáskor? – A legfontosabb szempontokat a következő megjegyzések adják.

a) **Tárgyi** szempontból mindig tartsuk szem előtt azt a hivatást, hogy ezen a szent napon is az **Egyház tanítását** kell hirdetni. Nagyon óvakodjunk attól, hogy színező gondolatainkkal el ne ködösítsük a dogmatikai tartalmat. – Lényeg legyen: velünk az Úr Jézus.

b) **Alanyi** szempontból mindig hangsúlyozzuk, hogy az Úr Jézus jelenléte **életet átalakító** hatást hozzon a lélek szentélyébe. Ezt erkölcsi beállításnak is mondhatnók. De ez az optimisztikus fokozat!!

c) **Alaki** szempontból törekedjünk arra, hogy a szép külső el ne fedje az igazi belső értéket. – Példákat hozunk, de ezek kedvesek és a gyermeklélekhez hasonulók legyenek. Kidolgozás: **egy gondolatot** adjon, hogy legyen mit magával vihessen a kis gyermek!

d) **Időrendi** szempontból jelszó: **igen rövid!** Legfeljebb: 10 perc!!! Mindezek arra vonatkoznak, hogy mit kell mondanunk a **gyermeknek**.

Természetes, hogy rövid irányítást adjunk a szülőknek is. De ez se legyen hosszadalmas és terjen-gős, hanem **epigramma-szerű** utasítás, amelynek betartását sokszor kérjük számon a szülőktől. De még egyszer hangsúlyozom: mindezt hassa át a szeretet és legyen mindez rövid... rövid... rövid.

Végül azt kérdezné valaki, hogyan értékesítsük a következő vázlatokat? – Vegyük tudomásul, hogy a **rétor számára adott** gondolatokat **gyermek számára átépítve** kell előadni. Egy-két példát erre is adtunk; de az alapvető gondolatok megadása mellett a gyermekléleknek megfelelően való kidolgozás és előadás – a hitszónok egyéni feladata.

* * *

I. Elsőáldozási beszédvázlatok tematikus csoportjai

a) csoport: *A szentáldozás alanyi értékelése*

1. beszéd: Miért jöttünk?

1. Jézuskához.
2. Jézuskáért.

2. beszéd: Mit várunk?
  1. Egek megnyílását.
  2. Egek beköszöntését.
3. beszéd: Mit kapunk?
  1. Ég Urát.
  2. Lelkünk boldogságát.
4. beszéd: Mit viszünk?
  1. Jézuskát – Magát.
  2. Lelkünk boldogságát.
5. beszéd: Mivé lettünk?
  1. Isten angyalává.
  2. Jézuska barátjává.
6. beszéd: Mivé leszünk?
  1. Jézuska gyermekeivé.
  2. Jó szüleink örömevé.
7. beszéd: Hogyan leszünk hűségesek?
  1. Mindig ilyenek maradunk.
  2. Mindig Jézuskát hordozzuk!

*

b) csoport: A szentáldozás tárgyi értékelése

1. beszéd: A mi Vendégünk
  1. Jézuska kopogtat.
  2. Kis gyermek befogad.
2. beszéd: Az Oltáriszentség lényege
  1. Kenyér a színe
  2. Jézuska a jelenléte.
3. beszéd: Jézus – az Adakozó
  1. Megbocsátotta bűneinket.
  2. Otthonává tette lelkünket.
4. beszéd: Jézus – az örök Élettársunk
  1. Vele indulunk.
  2. Vele maradunk.
5. beszéd: Jézus – az élet Kenyere
  1. Kell a földi kenyér.
  2. De kell a lélek Kenyere.
6. beszéd: Jézus – az állandó Segítőnk
  1. Jóra int.
  2. Jóra segít.
7. beszéd: Hűséges Jézus – hűséges gyermek
  1. Ő feléd jó.
  2. Te Felé törj!

*

c) csoport: Az első szentáldozás ünnepi keretéből levezethető beszédvázlatok

- 1. beszéd: A fehér ruha**
  - 1. Drága a külső.**
  - 2. Drága a belső.**
- 2. beszéd: Az ünnepi templom**
  - 1. Ma szebb.**
  - 2. Ma ünnepi.**
- 3. beszéd: A jó szülővel együtt**
  - 1. Veletek lélekben is a jó szülők.**
  - 2. Velük maradjon mindig a lelketek!**
- 4. beszéd: Az emlékképünk**
  - 1. Képünk – az emlék.**
  - 2. Jézus – az igazi Vendég.**
- 5. beszéd: Az örökké emlékeztető kép**
  - 1. Kis szobánk díszé.**
  - 2. Tiszta lelkünk figyelmeztetője.**

*

d) csoport: Az első szentáldozás emlékei területéről alkotott beszédvázlatok

- 1. beszéd: A gazdagított lélek**
  - 1. Isten kegyelmével.**
  - 2. Magad jószágvirágaival.**

Bef.: A virágzó kert...
- 2. beszéd: A gondosan őrző lélek**
  - 1. Vettek a Szeretet kincsét.**
  - 2. Őrizd a lélek értékét!**
- 3. beszéd: Az égi Vendég köszöntése**
  - 1. Tiszta lélekkel.**
  - 2. Jóakarátú készséggel.**
- 4. beszéd: Az égi Vendég napi köszöntése**
  - 1. Reggel üdvözlöm.**
  - 2. Este hálával köszöntöm.**
- 5. beszéd: Az égi Vendég gyakori igénylése**

Bev.: Ünnepi a lélek.

  - 1. Ma vártam.**
  - 2. Mindig várjam.**

Bef.: Mindig ilyen legyen az élet.
- 6. beszéd: Az égi Vendég napi kérdezgetése**

Bev.: Nem néma az Úr.

1. Mit kell tenned?

2. Mit tett a lelked?

Bef.: Boldog lehet a jót felelő lélek.

7. beszéd: Az égi Vendég örök imádása

Bev.: Örökmécs jele...

1. Imádom – a templomban.

2. Imádom – otthonomban.

Bef.: Szerető lélek tüze...

*

e) csoport: Az első szentáldozás jelképes értelmezése: tárgyak és lélekhatások

1. beszéd: A lélekkapuk zárása és nyitása

Bev.: Kopogtatnak...

1. Zárt a bűn előtt.

2. Tárt az erény előtt.

Bef.: Jézuskáé a tárt kapu.

2. beszéd: Az égő gyertyaszál

1. Fényt szór az úton járók előtt.

2. Magához vonzza az út peremén menőt.

3. beszéd: A fehér koszorú

Bev.: Az Úr Jézus koszorúja...

1. Fehér kendőt kaptál.

2. Fehér koszorút nyertél.

Bef.: Életben – halálban...

4. beszéd: A fehér virágok

Bev.: A kert szépsége...

1. Egek szépségét hordozzák.

2. Örök pompát igénylők.

Bef.: Te vagy Isten igazi virága.

5. beszéd: Az égre feszülő szemek

1. Az égre nézsz.

2. Mert égből veszesz.

6. beszéd: Az alázatosan lehajló szemek

1. Alázatos a lelked.

2. De égi legyen a vágyad!

*

f) csoport: A lélekünnep érintése

1. beszéd: Falunk ünnepei

1. Amikor behordjuk a föld termését.

2. Amikor befogadjuk az Urat.

2. beszéd: A család ünnepe
  1. Az „új követ” érkezése.
  2. Az Úr érkezése. Örök érkezése...
3. beszéd: A lélek ünnepe
  1. Amikor szeretetet kapok.
  2. Amikor a Szeretetet kapom.
4. beszéd: Az ünnepek sokszorozása
  1. Ma az első ünnep.
  2. Minden áldozás további ünnep.
5. beszéd: Az ünnepnapok állandósítása
  1. Aki mindennap veszi.
  2. Az az ünnepnap állandósítását végzi.

*

g) csoport: „Itt – és otthon” kérdése

A lényeg legyen: mindenüvé a kis Jézuska angyalaként köszöntök be, mert **velem él** az Úr Jézus.

1. beszéd: Itt – az Úrral
  1. Templomban az Úr lakik.
  2. Lelkemben is az Úr lakik.
2. beszéd: Otthon is – az Úrral
  1. Magamnak viszem.
  2. Magamban őrzöm.
3. beszéd: Testvérekém között
  1. Ők az Úr Jézus báránynépe.
  2. Én is a fehér bárányok egyike.
4. beszéd: Iskolatársaim között
  1. Második „családom” az iskola.
  2. Testvérekém az iskolatársaim.

*

h) csoport: A lélekgyőzelem biztos reménye

1. beszéd: Jézussal – győzünk
  1. Hív erényes életre az Úr.
  2. Segítve győzünk Jézus erejével.
2. beszéd: Jézussal – boldogok vagyunk
  1. Ma boldog a lelkünk, mert velünk a Jézuska.
  2. Mindig boldogok leszünk, ha velünk a Jézuska.
3. beszéd: Jézussal – biztosan járunk
  1. Kérdező legyen a lelked: mit tegyek?
  2. Jézuska feleletét keresd: lélekben szól, hogy mit kell tenned.

*

i) csoport: Az Úr Jézus földi népének örömről

1. beszéd: A reánk néző szülői szemek

Bev.: Néznek...

- 1. Mindig szeretnek.**
  - 2. De most még inkább szeretnek.**
- Bef.: Könyeznek! Boldogságból!!

2. beszéd: A reánk néző rokoni szemek

- 1. A „nagyok” felfigyelése.**
- 2. A jó lelkek szeretete.**

*

j) csoport: Az ég angyalkarának örömnépe

1. beszéd: Az én őrzőangyalom öröme

- 1. Vigyázott.**
- 2. Vigyáz.**
- 3. Örömmel**

2. beszéd: Az Urat imádó angyalsereg öröme

- 1. Ők az Isten dicsérőinek karát adják.**
- 2. Veled eggyel gyarapodik a számuk.**

3. beszéd: Az Istenhez tértek boldogsága

- 1. Az üdvözültek is örülnek.**
- 2. Mert egy örök társat látnak.**

*

k) csoport: Az örök élet örömet előzze!

1. beszéd: Tiszta a lelkem

- 1. Nincsen bűnöm.**
- 2. Sok az erényem.**

2. beszéd: Krisztus a Vendégem

- 1. Jézuskát hordozom.**
- 2. Lelkemben élvezem.**

3. beszéd: Krisztus marad örök boldogságom

- 1. A földön is örömöm.**
- 2. Az égben örök boldogságom.**

*

– További irányvonalak

a) csoport: Az ifjú szentek életpéldája

1. beszéd: Szent Tarzicius

1. Vitte.
2. Bírjátok.

2. beszéd: Szent Ágnes

1. Várta.
2. Vette.

3. beszéd: Szent Alajos

1. Mindig Istent várta.
2. Mindig otthonát készítette.

*

b) csoport: A „megerősödött lélek” állandó harca

1. beszéd: A törtető élet

c) csoport: Az „isteni emberek” napi élete

d) csoport: Az erényvirágok gondos kertésze

e) csoport: A család anyalkája

f) csoport: Az égiek öröme

g) csoport: A „földreszállt angyalok” otthona

1. beszéd: **Rendet – mindenben**
2. beszéd: **Lemondást – lélekért**
3. beszéd: **Szeretetet – Szeretetért**

*

h) csoport: A derű és öröm birodalmában

1. beszéd: A mosolygó szemek

1. Csillog a szemetek.
2. Mert átvillan rajtuk az isteni szeretet.

2. beszéd: A szájsücske mosolya

1. Boldog az éltetek.
2. Derűs a lelketek.

3. beszéd: A mindig derűs arc

1. Amilyenek a mostani arcvonások.
2. Olyan legyen az örök életarcotok.

* *

II. Első szentáldozás napján – a hívek külön miséjén

1. beszéd: A „kenyérszaporítás”

Bev.: A hindu bölcse így felelt a nagy kérdések egyikére: azt kérdezed, hogy mi a legnagyobb érték? Tudd meg, hogy csak egy érték vagy és az az **élet**. – Ennek az életnek kenyérszaporítója az Isten.

1. A Teremtő szaporítja a kenyeret a természet szolgálatba állításával.

Így biztosítja az emberi élet földi fennmaradását. – És továbbá: állandósítja a Gondviselés szent áramlását.

2. Krisztus nyújtja az égi Kenyeret és így lehetővé teszi az örök élet megnyerését.

Bef.: Az első kenyér biztosítás a teremtés tényében, és a világ javainak az ember uralma alá rendelésében nyer kifejezést, a másik pedig az Úr földtől való búcsúzásakor nyer megalapítást. Ez a Szent Kenyér is valamiképpen kezdetet jelent: az ember örök életének diadalmas szimfóniájának, nyitányának első akkordjait. Amen.

2. beszéd: A „bepillantás”

Bev.: Egyik kis fiúcska mondotta: de szeretnék bepillantani, kukucskálni a mennyek országába!

1. Az elsőáldozó valójában bepillant – az örök mennyországba...

- a) Ez – célt mutat.
- b) Ez – eszközt jelez.
- c) Ez – boldogságot jelez.

2. A jó szülők belelátanak az Isten – „földi mennyek országába”.

- a) Ez – nevelési feladatot ad.
- b) Ez – lélekfejlődés látást biztosít.
- c) És további gondos szeretetet parancsol.

Bef.: Mindenki végül úgy cselekedjék, hogy öröm legyen az **örök mennyek országában**. Amen.

3. beszéd: Mennyi szeretet sugárzik a „Fehér Kenyér”-ből!

Bev.: Szeretet a kínákozás...

1. A veletek egyesülni akaró isteni Szeretet.

Elsőáldozókkal és a jó szülőkkel.

2. A veletek maradni akaró Szeretet.

Feladat – a gyermekeknek és feladat – a szülőknek.

Bef.: Szeretetre szeretet a válasz. Amen.

4. beszéd: Ahol a Szeretet az értelmező...

Bev.: Ma arról szól mindenki: az ég száll a földre... Azért készül ruha, templom és különösen a lélek – az Úr Jézus fogadására. – Ki érti ezt?

1. A Szeretetre vágó ember.

2. Az isteni Szeretetet igénylő ember.

Bef.: A nagy magyarázó ez a szöveg: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda...” (Jn 3,16). Amen.

5. beszéd: Ahol a csend beszél

Bev.: Elhallgat az orgona és az ének...

1. A Szentség vétele után – szól az Úr.

2. Az Úr szavára – hallgat az „élő lélekszentély”.

Bef.: Isten szól az embergyermekéhez! Amen.

6. beszéd: A tavasz virágai

1. Élet diadalának díszei...

2. Isten közeledésének virágai...

7. beszéd: Fehér szívek

1. Szeretet piros izzása...

2. Fehérré izzítja a tisztaság...

8. beszéd: Kenyeret! Kenyeret!

1. Eledeleért eseng – a csecsemő...

2. Égi Eledeleért könyörög – a lélekben ébredező...

- 9. beszéd: A szeretet sodró ereje**
 1. Tudás – nem döntő.
 2. Szeretet – magával ragadó.
- 10. beszéd: Mit látok és mit hiszek?**
 1. Kenyeret lát az emberi szem.
 2. Krisztus jelenlétét hiszi a kegyelemmel áldott lélek.
- 11. beszéd: Nem vagyok kicsi még?**
 1. Kicsi a tested.
 2. De eget bírhat el a lelked.
- 12. beszéd: Meddig őrzőm az Urat?**
 1. Vágyva vágytam, hogy vegyem.
 2. Úgy élek, hogy örökké hordozzam.
- 13. beszéd: A kísérő „angyal”**
 1. Kicsi iskolatárs –a földön...
 2. Isten igazi angyala –az égben.
- 14. beszéd: „Engedjétek hozzám a kisdedekeket”...**
 (Lásd: Mt 19,14)
 1. Magának követel titeket.
 2. Nektek adja Önmagát.
- 15. beszéd: Az életszentély virágzó kertje**
 1. Tavaszt hozott – a feloldozás.
 2. Örök virágot fakaszt – a szentáldozás.
- 16. beszéd: A virágok kehelytárása**
 1. Minden virág – az ég felé tárul...
 2. Minden embervirág – az eget felé fordul...
- 17. beszéd: Az Úr Jézus szent vágya**
 1. Az utolsó vacsora – szent vágya.
 2. A lelkekkel való egyesülése – szent áldása.
- 18. beszéd: Mit adott nekünk az Isten?**
 1. Életet és jó környezetet.
 2. Most pedig – Önmagát és örök életet.
- 19. beszéd: Az oltár virágai**
 1. Illatoznak és pompáznak – Isten trónja körül.
 2. Lélekvirágok örök pompázók – Isten szent otthona körül.

* *

III. Elsőáldozási beszédek

- 1. beszéd: „Kis harangszó...”**
 (1938. V. 15. Budapest, Somlói úti kápolna)

Bev.: Elsőáldozás szent napján nem volna szabad emberi szót emelni. Arra lenne szükség, hogy minden gyermek lelke halló legyen, hogy meghallja Krisztus szavát. A szülők pedig lélekben Isten

szava szerint tudnának cselekedni. **Kis harangszó** legyen ez a pár szó, mely száll a gyermekekhez, hogy kövessék hívó szavát.

1. A gyermekekhez egy mesével szólok.

Volt egyszer régen egy vár, amelynek lakói fehér lelkű lovagok voltak, kiknek hófehér ruháján semmi folt nem volt. Ezek a lovagok egész nap dolgoztak, jöhettek-mehettek, de mikor este megszólt a vár kis harangja, mindenkinek sietnie kellett haza, hogy mielőtt bezárul a vár kapuja, ott legyenek. Egy alkalommal egyik lovag szép nyári napon, virágokat szedve, lepkét úzva, nagyon messze került a vártól. Nagyon kifáradt és lefeküdt aludni. Mire felébredt, látta, hogy már késő van és ő messze hazulról. Azt gondolta, hogy most már nem is siet, majd hazamegy holnap korán reggel és harangszóra nem ment haza a várba. Reggelre fölébredve megdöbbenve látja, hogy hófehér ruháján a szíve fölött egy fekete folt van. Nem mert ilyen ruhával hazamenni, hanem elment a patakhoz és kezdte mosni, dörzsölni a foltot. De hiába, az nem tisztult meg. Már beesteledett, és megint nem ment haza a harangszóra. Reggelre kelve nagy rémületére egy második fekete folt is éktelenkedett ruháján. Keserves könnyekre fakadt, és amint könnye lehullt ruháján, eltűnt arról a fekete folt, a könny lemosta azt. – Ebből a meséből két tanulság volna számotokra: a) a lovagok ruhája is olyan hófehér volt, mint most a ti fehér lelketek, b) soha ne tegyetek olyat, ami lelkiismeretetek szavával ellenkezik, mert akkor megáld az Úr, hogy lelketeken soha fekete folt ne legyen.

2. Szülőknek már nem mesét mondok.

Emlékezzenek vissza a szent napokra, mikor először tették össze kicsi gyermekük kezét, hogy keresztet vessen, először tanították arra, hogy az Úr Jézus szent nevét kiejtse. Akkor szent kezünk, nyelvünk volt a tanítómester. Most az aprók jöttek visszafizetni. Ők fogják mamák kezét, hogy elvezessék őket az Úr oltárához. Annak, aki erre tanította őket, hogy Jézus szent nevét kiejtsék, szent hitükkel az Úr Jézus Szent Testét hozzák, így ezerszeresen fizetnek vissza. Ebből az következik, ha az Úr Testét magukhoz veszik gyermek hívása nyomán, a gyermek előtt szent példa legyen a szülők szentelt képe. Kis korban a gyermekek mindent a szülőtől tanultak, nagyobb korban ezektől tanulnak a szülők tisztaságot, finomságot, akik életükkel mutatnak szent képet, lélek-képet, mely mintaképe lesz apa, anya életének.

Bef.: Így élve nemcsak aprók lelkében lakik az Úr, hanem felnőttek lelkében is kivésődik a Krisztus. Imádkozzatok, hogy úgy éljete, hogy mindig bennetek éljen a mi Urunk Jézus Krisztus. Amen.

2. beszéd: Történet... következtetés...

(1939. V. 21. Budapest, Nagyboldogasszony úti templom)

Bev.: **Gyermekeknek egy történetet** mondok el, de a **következtetés** belőle a **szülőknek** szól.

1. Tíz éve most annak, hogy az Angolkisasszonyok Intézetének **egy kis növendéke**, III. osztályos leányka halálos betegen feküdt a Pajor Szanatóriumban éppen akkor, mikor első szentáldozásra készült. Kérte szüleit, engedjék meg és tegyék lehetővé, hogy ott a betegágyán megáldozhassék. Persze örömmel tettek eleget kérésének, és ez a kis leányka úgy készült a szent pillanatra, hogy mindenkit meghatott az a nagy jószág, keresés, amivel az Úr Jézust várta és kereste. Az áldozás nagy ünnepélyességgel történt, és a kis leányka egy díszes fehér zsebkendőt tartott egész idő alatt a kezében. Kérdezték tőle, miért tartja a kis kendőt, azt felelte: mert a Jézuskát várom és ezt a kendőt akarom az ajkam alá tartani, mikor hozzám jön, mert azt akarom, hogy ebben a szobában akkor minden szép és fehér legyen. – Úgy is történt, kis kendőjét tartotta álla alá, mikor az Úr Jézust magához vette. Két napig volt még beteg, de ezt a kendőt ki nem engedte egy percre sem a kezéből. Utolsó szava ez volt: ezt tartsák kezemben és így temessenek el. És mikor megkérdezték, miért akarja ezt, azt felelte: azért, mert ez volt a kezemben, mikor az Úr Jézust először és utoljára vettem. – Kicsi gyermeknek ezt a gondolatát szeretném tiétké tenni. Ti Isten segítségével hosszú élet előtt álltok. Ti nem kendőt, hanem lelketeket igyekezzetek egész életetek alatt fehérén megőrizni.

2. Szülők lelke sokkal szentebb gondolatokkal van most tele és sokkal alkalmasabb a tanítás megértésére. A kis történet következtetése nekik szól. Ha a szülők a gyermeket az élet legszentebb kincsének tekintik, milyen kincs a lélek, melyért földre száll az Úr, hogy abban magának lakóhelyet, jelenlétével örök, szent otthont készítsen! Kell, hogy a szülő megértse, hogy ez számára feladatot jelent. Kell, hogy gondotok tárgya legyen, hogy gyermekeitek az élet hosszú során tiszta lelkű maradjon. Fehér lélekben örök otthont találjon az Úr. Ezt azért hangsúlyozom, mert Jézus felelősséget hirdet. Istentől küldi a gyermeket a családba, és felelősség várakozik a szülőkre, mikor az élet kapujánál kopogtatnak

és számot kell adniuk gyermekük lelkéről. Őrizték-e az életen át olyanak, hogy örök otthont találjon benne Krisztus?

Bef.: Az iskola gondos lélekkel átvette a gyermek gondozását és akkor adja vissza, mikor a legszentebb, mikor Krisztus szent templomává teremtette. – Gyermekük figyelme széteszlik, hiszen azért gyermekek, a szülők lelke felelős, hogy ezt az angyali életet szeretettel vezessék és egész életen át erősítsék. Ha ez bekövetkezik, érezni fogják, hogy gyermekük továbbfejlődésében életük öröme, – élet hajlott-korú napjaiban életük támasza lesz. – Lakozzék Krisztus lelketekben, őrizzék Őt egész életen át magatok és szüleitek örömeire és boldogságára. Úgy legyen.

3. beszéd: Akikhez az Úr közeledik...

(1940. V. 19. Irgalmas nővérek zárdájában, Somlói úti kápolnában)

Bev.: Először a kicsinyekhez szólok, mert ők tartoznak azokhoz, **akikhez az Úr közeledik.**

1. A bibliai történetből mindnyájan tudjátok, hogy mikor az Úr elfáradt a tanításban és leült pihenni, mégis Magához engedte a kicsinyeket, mert szerette őket. Őelőtte most ti vagytok a legkedvesebb, legdrágább gyermekei. – Kettőt kérdeznék tőletek: **mit tettetek tegnap?** – és – **Mit vártok ma?** Ha erre az oltárra néztek, azt látjátok, hogy gyönyörűsége virágdíszbe öltözött. Gondos nővérek földiszítotték az oltárt, nemcsak azért, mert ti jöttök, hanem mert itt lakik az Úr Jézus Krisztus. Jézus jelenléte azt kívánja, hogy ahol Ő lakik, szent és szép legyen minden. – Ezt végeztétek tegnap ti is lelketekben. Belenéztek a lélekbe, megtisztítottátok, erények virágaival földiszítottétek, és így lett Krisztust váró oltár. – Ma pedig mit vártok? – Az egek Ura ma úgy közeledik hozzátok, amint a régi **kicsinyekhez**, akiket megáldott. Ma megnyitja a ti lelketeket, ott fog lakni és legdrágább gyermekeinek fog tartani. Fehérbe öltöztetek, elkísértek ide a szülők is, hogy lássák a szent percet, amikor lelketek oltárán az Úr helyet talál. Ha megtisztult lelketek és leszáll Krisztus, úgy viselkedjétek, hogy örök Lakótok legyen a mi Urunk Jézus Krisztus.

2. Az itt elhangzott szent nagy igazságot ilyenformán szeretném a **szülők** lelke elé állítani: tudatra ébredés történt tegnap. Az eddig tudat nélküli, játszó gyermekek megsejtették, hogy vannak szent törvények és kötelek, melyeknek betartása kötelesség, megszegése Isten ellen szegülés. – Tanítás és gondos nevelés után bekövetkezett ez az idő, és ma van az a nap. Úgy tudjátok elvezetni gyermeketeiket, hogy megértse, hogy kilép ma a gyermekvilágból, megszűnik a tudat nélküli élet, és rávilágít lelkére Isten kegyelme, hogy tudja megkülönböztetni a jót a rossztól, és megszületik Istennek embere. Ma megnyílik a gyermeklélek egek felé, átalakul amforává, hogy várja az eget, Krisztust és éljen Isten kegyelmével. Ez a legnagyobb dolog, mikor rádöbben, ráeszmél, hogy: az egekhez is közöm van. Nem vagyok egyszerű föld embere, hanem Istenhez tartozom, Istent várom, Krisztust hordozom, Istené vagyok, – a lelkembe száll az Úr Jézus Krisztus.

Bef.: A gyermek ezt a napot, melyen Istennel találkozik, a legszentebbnek tartsa, – a szülők nevelő gondjuk központjává tegyék, hogy gyermekük egész életében lelkében tudja hordani Krisztust. Így boldog lesz gyermek és szülő, mert akikben Isten él, bár földön járnak, mennyei boldogságot élveznek. Úgy legyen.

4. beszéd: Hogyan néz Jézuska titeket?...

(1941. V. 22. Budapest, Nagyboldogasszony úti zárda)

Bev.: Fehér ruhába öltözve eljöttetek ma ide és arra gondoltok: **hogyan néz titeket a Jézuska?**

1. Eszetekbe jut, hogy Ő az egekből mennyi szepet és jót küldött nektek éltetek folyamán. Először is jó szüleiteket, mert ők is Istentől jöttek, – testvéreiteket – karácsonykor az ajándékokat is a Jézuska küldte. Később nevelőket, akik tanítanak, szeretnek titeket, – most pedig küld egy atyát, aki ne olyan ajándékot adjon, amit elfogyasztotok, mint karácsonykor –vagy mint a szülők, kiknek kezét csókoljátok, hanem aki azt mondja Isten kegyelmével: „megbocsátatnak a te bűneid...” Ez a küldetés akkor teljes, mikor ma idejöttök az Úr oltárához és a Jézuska azt súgja nektek: nem követet küldök ma, hanem Magam jövök, hogy lakást vegyek lelketekben. – Köszönet jár a Jézuskának, hogy annyi ajándékhozó követet küldött, de legnagyobb köszönet azért jár Neki, hogy lakást vesz szívetekben. Ez azt követeli, hogy hűséges őrzői legyetek, úgy élve, hogy mindig lelketekben lakozzék.

2. A folytatás a **szülőknek** szól. Arra kérem őket, hogy tekintsék magukat olyan isteni küldötteknek, akiket nemcsak azért indít az Úr, hogy benépesíttessenek családok házanépével, hanem Istennek

olyan küldöttei, kik gyermekeiket úgy neveljék, hogy Isten szeretetében növekedjenek és éljenek, és a Jézuska állandó lakó legyen lelkükben. Nekik azt mondanám: azzal a küldetéssel ajándékozza meg őket az Úr, hogy olyan őrői legyenek gyermekeiknek, akik szent odaadással segítik őket, hogy az Úr tényleg lelkükben maradjon. A nevelés gondja marad rájuk, és ez annyit tesz, hogy a lelküket gondozzák, táplálják, hogy benne a Jézuska örök otthont találjon. – Ha ők ma örvendező lélekkel fehérbe öltöztették gyermekeiket és ha ezt a boldogságot megőrizni akarják, úgy neveljék őket, hogy ilyen áldott lélekben pihenjen meg az Úr. És az biztosítja ezt a boldogságot a gyermekekben, ha úgy fejlesztik életét, hogy azt tegyék, amit Isten követel.

Bef.: Most a misében így imádkozzunk: adja a Mindenható, hogy Istennek ezek az apró angyalai mindig ilyenek maradjanak. A szülőknek pedig azt kérjük, hogy házuk népe Isten angyalaiból adódjék. Úgy legyen.

5. beszéd: Ma ide gyűlt Isten legkisebb népe...

(1941. V. 25. Angolkisasszonyok, Váci u.)

Bev.: **Ma ide gyűlt Isten legkisebb népe**, akiket Isten szolgája szólít és figyelmeztet, hogy a legszentebb Isten áldotta nap elérkezett lelkük számára. Nem sok szó az, amit mondok, csak annyi: tegnap megnyitottátok lelketeket a szentgyónásban, hogy a kis hibákat lelketekből Isten kegyelme elvigye. Megnyitottátok, hogy a Jézuska lelketekbe szálljon. Egy mondat lesz, amit hozzátok intézek: zárjátok be úgy a lelketeket, hogy abban mindig örök Vendég legyen a mi Urunk Jézus Krisztus.

A többit a **szülőknek** mondom, akik életáldozattal dolgoznak azon, hogy ezek az apróságok mindig Istennek élő virágai maradjanak. – Az Ószövetségre hivatkozom, melynek törvénye szerint: minden, ami kincs, nagy és első – legyen az gabona, állat, vagy az elsőszülött gyermek –, Istennek ajánlandó fel. Az Ószövetség úgy nézi a világot, mint Isten ajándékát és ebből a zsenget, az elsőt köteles visszaadni az Úrnak. Ezzel a rendelkezéssel szemben az Újszövetség Ura nem azt kéri, ami első – ajándéku, hanem Aki első és tiszta, Önmaga alázkodik és szerénykedik a földre. Régi törvény szerint minden emelkedjék az égre, mert minden szolga. Az új szerint az Ég száll a földre, hogy Magával vigye az égbe. – A szülőknek szeretettörvénye így szól: az Ég száll ma gyermekeitek lelkébe, és ebből az a kötelesség száll magatokra, úgy kell nevelni ezeket a kicsinyeket, hogy lelkük szent Vendégének örök őrzői legyenek. Ne csak az legyen a gondotok, hogy gyermekeitek részesei legyenek minden jónak, amit a föld kínál, hanem őrzői annak a legszentebb Jónak, amit az ég hoz, és ez a mi Urunk Jézus Krisztus. Ha ezt a föltevést és elhatározást magatokévá teszitek, csoda fog történni. Nem ezek az apró angyalok kísérik az Úr oltára felé, hanem belőletek teremt Isten kegyelme angyallelkeket, akik az egész életen keresztül hűséges angyalkísérői lesztek gyermekeiteknek. Ha ez a kíséret megvalósul, akkor annak az örömmnek lesztek birtokosai, hogy meg fogjátok látni Istentől áldott szemmel, hogy ezek az apróságok tényleg Krisztus-hordozók lettek, meg fogjátok érezni egész életen át, hogy azt az áldozatos nagy munkát, amit gyermekeitekért hoztok, fejlődő angyallelkek jóságával jutalmazza a Mindenható.

Bef.: Ismét a **gyermekekhez** szólok. Amit a keresztségi fogadalomban ígérték szépet és jót, úgy igyekezzetek megtartani, hogy mindig a Jézuska drága örömei legyenek! Úgy legyen.

6. beszéd: Az Úr fehér rózsái

(1942. V. 31.: Húsvét utáni I. vasárnap, Nagyboldogasszony úti zárda)

Bev.: Úr lelkétől ihletettek gyönyörű énekét hallottuk az imént: édes Jézus, szállj szívünkbe... Szólt pedig az ének nektek, drága gyermekeim, de szólt azután a jó szülőknek és mindazoknak is, akik titeket szeretettel kísérték az Úr oltára elé. Nektek egyetlen mondatot parancsol az ének. Mégpedig azt, hogy könyörögve könyörögjétek, hogy **ereszkedjék az Úr lelketekbe**. A ti jó szüleiteknek pedig azt éneklí: **legyetek őrzői gyermekeiteknek, hogy az egeből szálló Krisztus örök Lakója legyen gyermekeitek lelkének**.

1. Drága jó gyermekek! Nektek igen kevés mondanivalóm volna az Úr Jézussal való találkozás előtt. Csak azt szeretném mondani, hogy nézzetek nagy szemekkel ezekre a szépséges rózsákra. A jó nővérek áldott keze egy sor fehérét tett ide az oltárra, a többit rózsaszínben játszóból fogták össze. Nem tudom, gondolt-e rá az, akire az oltár díszítését bízta, hogy a fehérék legközelebb álljanak Jézushoz... és látjátok, mégis úgy díszítették. Ez azután azért van, hogy eszetekbe jusson, hogy ti vagy-

tok legközelebb az Ő drága Szívéhez. Sőt azt is tudnotok kell, hogy miattatok öltözött díszbe a templom, titeket öveznek körül a szülők, hogy nektek, akik legközelebb estek a Jézuskához, még a környezeteket is széppé tegyék. Rózsák, amelyek legközelebb állnak az oltár Szentségéhez, azok ti vagytok; a többi rózsaszínben játszó csak dísz az oltáron, mert úgy gondolkodnak rólatok, hogy ma a **fehér rózsák** ünnepét kell emelni. Ti pedig az Úr Jézus élő fehér rózsái vagytok, akik az Úr Jézus titkos jelenlétét veszitek fehér lelketekkel. A ti fehér, a rendesnél díszesebb ruhácskátok is azt hirdeti, hogy Krisztus élő virágaiként jelentek meg pompázó díszben az oltár előtt. Tekintsetek magatokra, ti élő virágai a Jézuskának úgy, hogy tiszta lelketek kinyitva várja drága éltetek legnagyobb kincsét, a kis Jézuskát.

2. A szülőkhöz és a környezethez is szólnék. Hála Istennek többen vannak a körülgyűrűző jóakarók, drága szülők, rokonok, mint az áldozók. Ezekhez is van néhány szavam. – Ezek a gyermekek olyan **élő rózsaszálai** Istennek, akik most bontakoznak szirmokba a kegyelem áradó napsugármelegére. Mikor ma, e szent napon lelkiüket a kegyelem tavasz-lehelete éri, akkor epedező lélekkel ismételtetik: mikor jön hozzánk az Úr Jézus? – Drága felnőtt testvérek! Jusson eszetekbe, hogy az egek akkor nyilatkoznak meg, az Úr akkor száll a lélek szentélyébe, amikor az emberi lelkek megbánják bűneiket és utat engednek a lélek kapuján kopogató Mesternek. Sohase feledjétek azt a szentképet, amelyen gyönyörűen rajzolja a művész, hogy a zárandokoló Mester bekopogtat a földi zárandokok házába és lelkének kapuját! De azt sem szabad felednetek, hogy erre a kopogtatásra mindig a szerető bebocsátás hangjával kell felelnie az embernek. – Ha azután azt az örömhírt hallja, hogy ennek a drága, Isten előtt élő rózsáligetét mutató gyermekcsereg lelkében kopogtat az Úr, akkor minden szülő legszentebb kötelessége, hogy megnyissa a gyermeklélek kapuját, ahol beléphet és otthont találhat az Úr. – De ennél még nagyobb kötelesség az marad, hogy az élet hosszú szakasza alatt **őrséget tudjanak állni gyermekeik lelkénél**, hogy a lélekbe szállt Krisztus örök otthont találjon a lélekszentélyben. Mert ti, jó szülők, nagyon jól tudjátok, hogy a „gonosz lélek körüljár, lesván, kit elnyeljen” (Lásd: 1 Pét. 5,8). Ne legyen tárt kapuja a ti drága gyermekeiteknek lelke, hogy azon be ne hatolhasson a gonosz hatalma. Azt ugyanis jól tudjátok: az Úr csak a tiszta lelkek drága Vendége! Azt se feledjétek, hogy a drága gyermek hófehér keresztségi köntösét csakis az Úr jelenlétével tudja megőrizni a gyermek. – Virággal díszítik az oltárt, és élő virágok, kis fehér rózsák gyűrűződnek az Úr köré. Mögöttük a rózsaszínűek, a szülők jelképei sorakoznak, akik **védőbástyái** akarnak lenni a gyermekcseregnek. Egyszerűen azért, hogy örök gyűrűt fonjanak gyermekeik lelke köré és az öregek bölcsőbb védelme gátat tudjon emelni a kísértéseknek.

Nektek kell lenni annak az élő gyűrűnek, mely a gyermeklelkeket Krisztushoz fűzi és elzáró erővel a gonosz kísértőt távol tartja. A jó szülők sok áldozatot hoznak, hogy gyermekeik a földi asztal kenyértörésében, majd tudásban is részesüljenek. Drága jó szülők! Kenyértörés, tudásigény fokozása az első lépés, mellyel gyermekeitek nevelésének tartoztok. De az a lényeg, hogy lelki élet Kenyerét is nyújtaniotok kell! Ne csak testi gyarapodás és a tudás nyomán erősödjének drága gyermekeitek, hanem a lélektáplálás útján a kegyelem, a csodás Kenyér nemesítse angyaloként reátok bízott kis gyermekeitek lelkét.

3. Kedves gyermekeim! Most egy szóra ismét hozzátok fordulok. Ne felejtsetek el az oltár fehér rózsáit, melyek azt jelképezik, hogy elsőáldozás napján, **ti is fehér rózsái voltatok az Úrnak.** Sőt azt se felejtsetek, hogy ti voltatok legközelebb az Úr szent Szívéhez! – A második figyelmeztetés a **szülőknek** szól. Drága gyermekeiteknek rózsává változó éltük olyan élő virág maradjon, amely mindig fehérén pompázó az Úr oltára előtt... Éltetek úgy vegye körül és gondozza őket, hogy lelkiüket körülövező szeretetetek és gondoskodástok minden lelki veszélyt távol tartson lelküktől.

Bef.: Ezt a két figyelmeztetést szeretném, ha magatokkal vinnétek ma, amikor otthont talál drága gyermekeitek lelkében Krisztus, az az Úr, Aki örök Lakó akar maradni a tiszta gyermeklelkében. – Legyenek boldogok a kis gyermekek, akik az Úrral találkoznak és legyetek boldogok ti, drága szülők, akik Krisztust hordozó életszentélyt visztok, vezettek ma drága otthonotokba. Ha azután érezni fogjátok kis gyermeketek jóságában az Úr közelségét, vagy hallani fogjátok az Úr után vágyakozó gyermekeitek áhítózását, akkor nyújtsatok nekik segédkezet, hogy soha, de soha el ne hervadhassanak az Úr gyönyörűségű fehér rózsái... Isten megszentelt fehér rózsaszálai, ti drága gyermekek, boldogan nyisátok meg lelketek szíromházát: közeledik hozzátok és veletek is akar maradni mindig az Úr Jézus. Úgy legyen.

7. beszéd: A „lélekre véső” angyalka...
(1950.III.19. Angolkisasszonyok, Váci u.)

Bev.: Mit hallottam egyszer? Elment a jó Isten angyala, hogy mindenkire reáírja, lelkébe vesse a feladatát...

- 1. Az elsőáldozók lelkére ezt írta: légy a jó szüleidnek örömet okozó angyala!**
  - 2. A jó szülőkre ezt véste: legyetek a ti kis angyal-gyermekeitek örök gondos őrzői!**
- Bef.: Segítsen a kötelességek teljesítésében a kis Jézuska! Amen.

8. beszéd: Az Isten csengő szava
(1950. IV.)

Bev.: Beszél-e hozzánk az Isten?

- 1. Az első-szentáldozók figyeljenek fel a lelkiismeret suttogó szavára: itt szól az Isten.**
  - 2. A jó szülők pedig a meglátott kötelességek fényére. Itt világít az Isten.**
- Bef.: Isten mindig velünk! Amen.

9. beszéd: A fájó térdkalács
(1950. V.)

Bev.: Mejke elesett az első szentgyónás előtt... Anyuka sírást várt... Mejke nem sírt...

- 1. Jézuskáért sírás nélkül szenvedek – mondotta.**
  - 2. Éretted és neked minden jót teszek – felelte Jézuska.**
- Bef.: Jól készült, veled lesz az Úr Jézus. És egymás szeretetében maradnak. Amen.

10. beszéd: A gyermekszív zárja...
(nagyobb leányok áldozása) (1950. VI.)

Bev.: A sátán legendája – a gyóntatószék körül... Mit keresel? Vissza akarom lopni a lelkébe, amit a bűn elkövetésekor elloptam, a szégyenérzést.

- 1. Akkor szégyenkezzél, amikor a bűnnel lelkedbe akar lopózkodni a sátán.**
- 2. Most erősen zárd elötte kapudat, hogy be ne lophassa az őszinteség idején az álszégyent.**

Bef.: Isten előtt nyílják a lélek! Kegyelmenek – a kísértés idején, alázatos őszinteségnek – a bevalás pillanatában. Isten él benned! Amen.

* *

IV. Előkészület közös szentáldozásra

– Kicsik előkészülete

1. beszéd: A jó Jézussal való találkozás

- 1. A földön is!!**
- 2. Az égben...**

2. beszéd: A találkozás módja

- 1. Látható ember alakban.**
- 2. Látható jelben, de nem látható ember alakban.**

3. beszéd: Az ember készülődése a találkozásra

- 1. Tiszta lélekkel.**
- 2. Nagy elhatározással.**

- 4. beszéd: A lélektisztítás módja
- 5. beszéd: A jó Jézuska fogadása
- 6. beszéd: A kis Jézuska őrizése és keresése

– Nagyobbaknak elmélkedése

1. beszéd: „Urunkkal lenni – örök életet élni!”

Bev.: Mesterünk kezébe tettük le drága életeteket, és biztosan jöhettek az oltára elé. Ő vezetett, Ő hozott. – De én azt szeretném, hogy a mai szent nap hajnalától kezdve az örök élet hajnalpirkadásáig állandóan maradjon veletek az Úr!

1. A költő gyönyörű szóval, csengő rímekkel énekl: **vezet az Úr!** Kezem az áldott Kezében pihen, és gyenge madárfióka biztonságával élem földi életem, tudom, hogy Ő az Erős! Szinte fülemben cseng az Írás szava: kicsoda nagyobb, mint az Isten?! – Ha ti, az Úr földi házanépe, erősnek is érzitek magatokat, mégis megnyugtató lehet reátok, hogy az **erőnek Erőse**, az egek Ura tartja emberi kezeteiket. – Az Ő vezetése a föld zarándokútján az örök tájak felé irányít, az erények virágos rétjei felé vezet, az örök élet üdítő forrásaihoz juttat... „Mit félték kicsinyhitűek!” (Mt 8,26)... Még a viharzó Genezáret taván is veletek van és győzelmesen parancsol az Isten!...

2. De ha kísérőül szegődik az Úr, akkor mégiscsak **Útitárs és örök Urunk az Úr!...**

Ez a Mester még ennél is többet akar! A kíséret mellett még csodás táplálékot is szerez, amelyből, ha esztek és amelyből, ha isztok, sohasem éheztek és sohasem szomjaztok... Sőt még ennél is többet kínál. Erről az eledelről és erről az italról azt mondja az Úr: „Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete van” (Jn 6,54). Micsoda öröm és micsoda boldogság elindulni ennek a Kenyérnek és Bornak erejével, mikor biztosítékot ígér a Mester, az Útitárs, hogy halált nem látunk mindörökké. Ilyen erősítést ad nektek **ma** az égi Mester. Ezzel erősítve járhatjátok – az élet erősei – az örök élet útját!

Bef.: De most hallgasson el az emberi szó. Távozzék az Úr egyszerű, igénytelen hangszórója, és vegye uralmába drága lelketeket a vezető és életre keltő égi Mester. Mi biztosak vagyunk, hogy az **élet erősei** az örök élet útján járva az **örök élet erőseivé** erősödnek. Hallgasson el az emberi szó. Beszéljen és hasson lelketek drága szentélyében a Titeket kézen fogva vezető Mester... Úgy legyen!

2. beszéd: „Hívás... kéznyújtás...”

– Eucharisztikus szentóra az Eucharisztikus Kongresszus (1938) előtt (1938. V. 12.), Angolkisasszonyok Tanár-képzője)

Bev.: A ma délutáni szentórát és holnap a szentáldozást azért rendezzük, hogy a főiskola szerte-húzza a lelkek előtt a fátyolt, amely azt fedi. – A szülők jól ismerik gyermekeiket, jobban, mint ahogy az iskola ismerhetné őket. De egy szempont van, ahol az iskola ismeri jobban őket, mint a szülők, és ez a lelkük. Az eucharisztikus év szent idején a szülők is belátnak gyermeklelkekbe, akik nagy város zajában csendben élnek, tisztává fejlődnek, tabernákulumokká válnak. Misztikus füllel meghallják, hogy lelkek mélyén zsongó beszéd, csendes lelki suttogás van, száll a szülők felé, indítani próbálja őket az eucharisztikus Krisztus felé. A gyermeklelek csendes szava: hívó beszéd és kéznyújtás.

1. A **hívó beszéd** szavát mint mikrofon próbálom hallani és továbbítani. Lelkekből vágyak zsonganak és szállnak: bár a mi otthonunk is tabernákulummá szentesülne! – Ez imádság, és a mostani szentóra olyan, hogy esengenek: adja a Mindenható, hogy családi otthonomban is fellobbanjon a szent tűz, és a lélek eucharisztikus lélekké legyen. Nem köznapi füllel lehet ezt hallani, de szent, Isten áldotta lélekkal. Bár meghallanák a szülők ezt az imát, amely azért hangzik, hogy lelküket istenivé magasztosítsa! – Ez a ház soha hangot nem emelt, mely gyermeket szülők ellen próbálná hangolni. De mindent elkövet, hogy az, ami lelkük boldogsága, **mint**a legyen, amit szülők lelkében is próbál megvalósítani. Szép az, hogy szülőkre gondol, hogy azt, amit szentté teremtett benne az Úr, azt szülők lelkében is teremtsen. Ha ő többet kapott az Úrtól, visszaadja, hogy a szülők is mintázzák. – Ez az a függöny félrehúzás, amely betekintést nyújt a lélekbe, hogy bennük milyen lelkiség él...

2. A **kéznyújtás** az is, ha gyermek nyújtja kezét, hogy szülőket az oltár felé vezetni próbálja. – Legszentebb kéz az anya keze, ez vezet, int, ha kell, büntet. Jól van ez így. Szent kéz azért teszi, hogy áldozatosan mindig jót adjon. – Csodálatos dolog, hogy a gyermek ezt a kezet, mely eddig vezette,

lassanként elengedi, mindig önállóbb lesz, és később rajta ez a kéz már csak áldólag pihen. Az anyai kéz életerege meggyengül és végül ez a kéz finom reszketéssel kinyúl és az fogja meg az erősebb, a gyermekének kezét, hogy most már az vezesse, támogassa, gyámolítsa. Nem fizikai vonalon értem ezt. A serdülő, felnőtt leány élete elfinomodik, lelkiileg megneemesedik és próbálja megfogni és vezetni a szüleit a lelki magaslatok, a Hóreb-hegy felé. Gyakori eset az, hogy gyermekek imádkozó lélekkel fáradoznak azon, hogy a szülők lelkét Krisztus felé vigyék. Száz esetet tudnék, hogy kicsi gyermekkezek oda tudják a felnőtteket vezetni, hol a krisztusi erőforrás fakad. Szent kiáradás, kéznújtás történi, hogy drága élete legszeretettebbjét vezesse. – Egy alkalommal súlyos beteghez hívtak. Nem ismertem őt, csak a leánykáját, aki bennlakó most is itt az intézetben. A kis leány osztálytársai összefogtak, írtak egy levelet a beteg édesapának, hogy sokat imádkoznak érte és kérik, hogy hívassa el Marcell Atyát, hogy őt meglátogassa. – A beteg gyónásra nem is akart gondolni. Tényleg üzentek is értem, és én fogtam a kis leányt és vittem őt is magammal, hogy mindjárt örömet is vigyek a szegény betegnek, akinek olyan volt az állapota, hogy félni kellett a legrosszabbtól. – Az öröm könnyei hullottak szeméből, mikor leánykáját meglátta. Persze, hogy meggyónt és kérték a kegyelmet, hogy a felesége és leánya is megáldozhassék a beteg ágya mellett. Úgy is lett, és most már javulóban van és talán meg is fog gyógyulni. – Ez a másokért való buzgóság sokakat indít. Nem egy lélekben zsendül a vágy, mint itt is, ahol egy egész osztály összefog, hogy valakinek lelkét jobbra tegye. – Ma ez a nap a kéznújtás, mikor a gyermek ihletett, áldott keze kinyúl, hogy a szülőket vezesse.

Bef.: Egy gondolattal fejezném be ezt a szentórát. E házban szokás, hogy kis gyermekek elszáldozásánál őket még kisebb gyermekek, még áldozni nem is bíró angyalok kísérik, akiket a mama keze vezet. Így az oltár előtt az egész család egyesül. Ha csak néhány kép is lesz ebből az igazság, és a szülők közül a megtartott holnapi szentáldozáson csak néhányan is jönnek az Úr oltárához, hogy Krisztus Szent Testével erősítsük lelküket, már elmondhatjuk, hogy a néhány nap múlva **elkövetkező kongresszus** jól sikerült. Mert nem az a lényege, hogy pápai követ jön – ez csak keret, sem a Hősök terén lefolyó ünnepe – ez dicséret; hanem a lényeg az, hogy mindenki lelkében otthont talál a mi Urunk Jézus Krisztus. Amen.

*

– Közös szentáldozási beszédek

1. beszéd: Éhezők

Bev.: Az életnek szava a fejlődés, a haladás, a többélevés. Ebben nincs megállás. Aki egyszer megáll, az tespedni kezd. Ott élet sorvad, erő ernyed. Ez a fejlődés kívülről történik. Erőhozzáadások révén. – Ez alól nem kivétel az ember sem. Ő is több akar lenni. De az ő szférája nem anyag. Igényei nem anyagi igények. Neki több kell! Ő uralmat akar szerezni az anyag felett, önmaga felett és tiszta öntudattal akarja mondani: bennem az Isten képe fejlődik. Szébbé akarja tenni önmagát. Lelki életet akar élni.

1. Ezen **igényre felel Krisztus**, mikor felénk fordulva azt mondja: „Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,55). Érzem, hogy misztérium előtt állok, de nem rettenek meg tőle, mert az utolsó vacsorára gondolok, ahol az Úr Jézus ezt mondja: „Vágyva vágytam arra, hogy elfogyaszszam veletek ezt a húsvéti vacsorát, mielőtt szenvedek” (Lk 22,15). Ételed akartam lenni réges-régen. Ez a végrendeletem. – Látom, hogy vágyad az ember emelése. Lelkébe akarsz szállni, ott lakozni, velünk élni, ételünk és italunk, erőnk akarsz lenni. Te át akarsz járni minket... Új erő akarsz lenni, melyet felszívhatunk. Új életet kezdő és adó életelv. Olyan életelv, amely virágokat, erényvirágokat fakaszt, jó cselekedeteket, az erény gyümölcseit érleli meg. Ki tagadhatja a segítség szükségességét? Visszadobhatja-e az ember a lelki táplálékot, mikor energiát keres? A napraforgó a nap felé fordul, a lélek is kitarja magát. Nap kell neki, fény és erő... Minél több belőle! Több Kenyeret! Több erőt! – Ne rettenj vissza drága lélek! Hiszen Ő hív. Bűneid súlya ne nyomjon. Hisz Ő azt mondja: „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket” (Mt 9,13)... Nem zavar fensége, mert Ő Maga mondotta: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket” (Mt 11,28). Bátran lépek oda. Értem jött, érted jött, értünk él az Oltáriszentségben. Érte megyek... Nem egyszer, hanem sokszor. Ahányszor akarod, ahányszor petyhüdtek tetterőid. – Amikor erősödött a bűn hatalma, amikor lázong a bűnös hajlam, mikor burjánzik a bűn... Menj oda, bízzál és erőt találsz.

– Ha a növénynek hinnie kellene és esőt és napsugarat kapna, vagy megszűnnék a száradás, akkor minden erejével hinne. A Szentségben csak hinned kell, és erőt és kegyelmet kapsz!

2. De ne legyen ez csak vágyakozás! **Tény legyen!** Erőszerzés és erőfelhasználás legyen! Dolgozd ki magadban! Szívd fel ezt a szent erőt! A te életed nem lehet olyan, mint a többi fiúé. Te nem lehetsz gyáva a bűnalkalommal. Nem lehetsz érzékies. A szemedben a krisztusi jellemnek kell égnie. A tisztaság szellemének kell bennetek laknia! Te többet tehetsz! Te Krisztust vetted! Te szellemi táplálékot vettél!

Bef.: Kitárták előtted a tabernakulum ajtaját. Kilépett a „zárt ajtón” Krisztus. Közeledj Hozzá, te feloldozott ember. Feloldott a bűn kötelékeitől Maga Krisztus. Lelkedben Maga Krisztus sürget bebo-csátásért! Nem üres kezekkel jön. Erőt, táperőt, energiát, kegyelmet hoz. Isteni életet formáló erőt hoz... Örülj neki! Fogadd szívedbe... Bízatsz, hogy fejlődésedet biztosítva az isteni Mester szentebbé, nemesebbé alakít... Amen.

2. beszéd: Tegnap és ma

Bev.: Te ki vagy? Hangzik a kérdés a Jordán partján a tökéletes életet prédikáló Jánoshoz. – Az ellentét, amely a zsidó fölfogás és az ő felfogása között van, veti fel ezt a kérdést: „kinek tartod te önmagadat?” Ez a kérdés tulajdonképpen gyakran megismétlődik az ember életében. Engem is sürget, hogy feleljek rá. Nem a zsidók kérdezik, önmagunk vetjük fel magunknak. – Erre a kérdésre egészen másként feleltünk tegnap és másként felelünk ma.

1. A **tegnapi** felelet: „**peccato sum...**” Bűnökkel terhelt ember vagyok. Ez az ítékezés jogosult bennem: mea culpa, mea culpa... Ez a beismerés benső tudata. Nem előre, hanem hátra mentem. Nem fejlesztettem, hanem fonnyasztottam. Azért mellünket verve mondjuk: peccatum... A bűnbánó nép hangulatával járunk. Tisztulást kerestünk, hogy ítéletünk megváltozzék. Új emberek akarunk lenni! Bűnösök voltunk, akik megtérni akartunk! Ez volt a tegnapi ember.

2. A **mai** ember a **tiszta ember**. Közel hozzám az Isten. Emmánuel! Velem az Isten! Szomorú ítéletünk eltűnt, lelkünk hangulata nem háborog többé, béke honol ott, ahol a szenvedélyek dúltak, szeretet váltja fel az irigy érzelmeket. – A mai felelet megnyugtató, kívánatos. A lélek érzi, hogy ez az ő otthona. Ennek állandósítása volna a további lelki munka hivatása. Ez az öntudat vezessen mindig, ez legyen a felelet. Ezt kell kérni. A mai szentáldozás ezt a kérést zárja magába: állandósuljon bennem az a lelki hangulat, amely ezt mondja: velem az Isten, bennem az Isten. – Az Oltáriszentségben érintkezik veled az Isten. Szeretettel jön, szeretettel szól, szeretetet és békét hoz. Maradjon velem, éljen bennem mindig az Isten.

Bef.: Ha ezt megteszed, kielégítő feleletet nyersz majd erre a kérdésre: „te ki vagy?” Istennek embere vagyok! –Jánoshoz hasonló, aki nem szóval hirdetem, hanem életemmel, példámmal mutatom, követem és teljesítem Isten akaratát! Amen.

3. beszéd: A Végtelen felé...

Bev.: Az emberi természetben benne rejtőzik a végesség. Végesek gondolkörei, fogalmai, eszméi. Nagy a kör, amelyben forog, amelyre kiterjed tevékenysége, de mégiscsak zárt kör, a végesség által határolt kör.

1. E **végességgel szemben áll a végtelenség**, amit határ nélkül Magába foglal az Isten. Az előbbi érzi hiányos, kielégülésre szoruló természetét s a Végtelenhez kívánczik, ott keres támaszt, gyámolítást véges természetének nehézségeivel szemben. A véges egyén épp úgy személy, mint a végtelen Isten, és egymással öntudatos viszonyban vannak. A véges odafordul a Végtelenhez, s a Végtelen nem nyeli el, hanem segíti a gyengét céljának elérésében. – A véges embernek a Végtelen felé való ösztön-szerű odahajlása amilyen természetes, épp olyan felemelő és megnyugtató. Fokozólag hat a véges emberre s megduplázza azt az erőhalmazt, amit magában hordoz. Mint a tavaszi napsugár felébreszti vagy nagyobbítja a természet lappangó energiáit, épp így a Végtelen behatására fokozódnak a szuny-yadó erők s nagyobb tevékenységre készek. Vagy mint a támadás idején fokozza a bátorságot az a gondolat, hogy nem vagyok egyedül, épp így a Végtelen közelségének gondolata is energiát fokoz és feszít.

Valamiképpen ezek a gondolatok a mai napnak gondolatai. A véges ember, a ti lelketek érzi erőtlenségét és a Végtelenhez hajlik segítségért. Érzi erőtlenségét abban, hogy nem ismeri meg teljesen az

erkölcsi jót, és bűvös színeket varázsol elé az érzéki jó. Érzi erőtlenségét az akarásban, nem tudja akarni, ami nemes, mert élvezetet ígér a bűnös akarás. Érzi erőtlenségét a kirtartásban: ígérettel is próbáltam és nem sikerült... Az első: az értelem végessége azt mondja: nem látom az igazi jót. Az akarás: gyenge vagyok az eszményi jó akarására. Az elhatározásé: non possum! Hisz utolsó gyónásom óta ismét lesüllyedtem: ott vagyok, ahol voltam. Alapjában a végesség hangjai, de belevegyítve a lemondás mélabús akkordjait. Ezeket az akkordokat akarja elnémitani a mai nap, a közös szentáldozás napja. Itt a lelkek odahajlása történik az Úr felé. Odahajolni a végtelen Isten felé és keresni az erőt: a végtelen Istenben.

2. Mintha csak tervszerűleg szólalna meg a mai Evangélium, oly finomul kapcsolódik e gondolatfűzésben: „**Kérjétek és adnak nektek...**” (Mt 7,7). Hajoljatok oda a Végtelenhez s megnyeritek azt, amit kértek, azt a több erőt, amire szükségetek van. Értelem, erő kell a jó megismerésére – kérd a Végtelentől! Kirtartás kell – kérd a Végtelentől!... „Eddig semmit sem kirtettek...” (Jn 16,24), azért nem kaptatok... Hajolj Hozzá és bízzál abban, hogy kérésedet meghallgatják. Persze ennek a bizalomnak nem egy „Miatyánk”-ig kell terjednie, hanem a lélek alaphangulatává kell fejlődnie. Ez a kérés a Jézus nevében való kérés lesz. Ez a kérés azután kapcsolódást fog létesíteni a véges lélek és a Végtelen Isten között.

Bef.: A Végtelennek befolyása erőt támaszt, erőt sugároz benned, hogy más nemes elhatározásaidat valóra váltsad. Amen.

4. beszéd: Az ég harmatozása

Bev.: A szeretet bőségesen ad, a száraz jog pontosan lemér. A szeretet nem keresi, mennyi a hivatalos követelés, nem keresi, vajon megérdemelte-e a szeretetet, a nagylelkűséget; bőven ad, mértéken felül. – A jog lemér, kötelezvényeket vizsgál át, megállapítja a követelés nagyságát, pontosan lemér, mert egy hajszálnyira sem akar eltérni attól, ami „aequum et iustum”.

1. Az Úr **Jézus velünk szemben** mindig a szeretet alapján áll. Ő az Ő szent kegyelmével sohasem kérdezi, mennyi a jogos követelés, amennyi nekünk kijár. Nem kérdi soha, vajon kiérdemeltük-e előző adományát, hanem szakadatlanul közli velünk kegyelmeit, segítségét, állandóan nyújtja nekünk Önmagát. – Nem várhatnók Tőle, hogy természetfeletti boldogságra hívjon, hogy kegyelmeivel ezen irányban vezessen, nem várhatnók, hogy az Oltáriszentségben Önmagát adja lelkünk táplálására. Az eredeti bűn egyrészt, a személyes bűnök sokasága másrészt összeszorítja a jog határait Istennel szemben, de a Szeretet felette áll minden jogi határnak, szívesen ad többet, mint amennyire igényt tarthatunk. – Sőt érdemtelenységünkre sem tekint. Nem tekinti a múlt visszaéléseit, a régi élet hálátlanságait, a kegyelem visszavetéseit, most ismét kegyelmet kínál, bűnbocsánatot, megtisztulást, újjászületést ad, sőt a legfölségebb Szentségben titokzatosan szívünkbe száll s lelkileg táplál bennünket. Itt is a szeretet fölülelmelkedése látszik, itt sem a jog, sőt még nem is a méltányosság játszik szerepet, mert hisz a visszaeső bűnös léleknek visszafogadását csak a szeretet eszközölheti.

2. De ha az Úr Jézus felette áll a jognak és nem keresi életünk irányításában és segítésében a jog határait, akkor **a mi lelkünk tevékenységének** szintén ebben az irányban kell megnyilvánulnia. Nem foglalhat ott helyet a rideg számítás, a cselekvések, a kötelességek gépies lemérése, hanem készséggel és nagylelkűséggel kell Felé fordulnunk. Úgy kell tekintenünk magunkat, mint adományt, amelyet kész szívvel ajánlunk az Úr Jézusnak, az Istennek, Aki azt szívesen véve, kegyelmének bőségével halmoz el. A mai szentáldozásnak vezető gondolata legyen a készséges átadás. Mérték nélkül, jog nélkül, szeretetből vettünk mindent, adjunk mi is lelket, életet, mindent szeretetből Istennek. Mondjuk el imánkban, midőn az úr Jézus száll lelkünkbe azt az imát, mely szerint teljesen átadjuk magunkat Istennek. Átadjuk pedig úgy, hogy kegyelmével életünket örök érvényű elveihez akarjuk idomítani. Ki akarjuk vetni a lélekből mindazt, ami alacsony, testies, szellemtelen és bírni akarjuk a szellemet, a jót, az Istent. Ha ez az ima, ez a vágy tör elő lelkünkéből, akkor forrás fakad a sziklából, mely végigcsörge a kemény kövön, majd talajra talál s felfrissíti azt. Termő talaj lesz a lélek, amely úgy fog fejlődni, amint azt az Isten óhajtja.

Bef.: Utolsó közös szentáldozásokhoz nem kívánhatunk mást, mint azt, hogy amely bőségesen és áldást ígérően hullhat reátok az Égnek kegyelme, épp oly felfrissülést, megújódást létesítsen lelkeitekben minden harmatcseppje! Amen.

* * *